

Brev från Carl Österberg till Sven och Selma:

Stockholm den 22 mars 1902

Älskade Broder och Svägerska

Mycken tack för brevet som jag fick det var då roligt att höra lite utaf eder där oppe i Kårbo så jag fick höra att ni lefver och mår bra som vanligt, och det gör äfven jag så bra "som det nånsin kan mås".

Och som ni ser såhar jag idag tagit en vy med kungens slott och norrbro på, det är ju ganska stilig eller hur? Ja idag har vi Wårfrudagen och då har det varit lite urväder fastän det nu inpå dagen börjar bli lite blidare och solväder så att det syns att det börjar bli vår igen. I fjol vid den här tiden då har vi nyss kommit ifrån Nora som du minns var det den 14 mars, då var det ju dåligt före som det äfven är nu tänker jag. Och ni har ju nyligen kommit från eder vinterförtjänst igen. Och den har som jag har hört har varit ganska dålig i år men ni har ju ändå varit ute och kört timmer så att ingen kan säga att ni inte har bjudit till osv.

Och nu skall ni till och öka upp jordbruket lite som jag hör och dä är ju ganska bra "afär är afär" det är ju förtjänsten man skall lefva på som det heter. Och far han har också varit lite på afärder så att ni får någonting att hålla på med i sommar så ni slipper gå och fundera på hvad ni skall göra som Pettersson i Hemmingsbo måste göra, men far han har ju ragglat till togi ihop med den där Silljohansson o Algot det är ju bara slarf te vara ihop så der många, men far hade väl så stält så han inte kunde ta det själf häller, och han är så jålpsam så han tog det bara för att jålpa dom andra.

Men jag får inte tänka på nå jordiskt nu vet jag inte när jag kommer hem nå heller jag har nog fått åtta dagar i påsk men jag tyckte det blef för ofta. Och så är man inte så förmögen heller så man har råd att resa så kringt, men jag kan ju sitta där jag sitter det går ju inga odar på mej kommer dag så kommer alltid råd här är ju för rästen ganska bra att vara men man får ju aldrig ha friheten och gå som man vill utan gå och begära pärmsion bara man ska gå ut ett tag så man är ju något inbunden här men när man har fått hin i båten så måste man ro den dj-n

I land brukar far säga som du har hört. Och den som föds skall dö och lycklig den, som lämnar kvar ett minne. Och nu måste jag sluta för den här gången med många kära hälsningar till eder, och alla som mig känner (som inte är så många) Men glöm mig inte utan när ni får lust och tid och råd så skrif några rader till mig igen.

Wänligen Carl Österberg.